

Εφημερίς των Κυριών

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομή ετήσια προπληρωτέα
 Διά τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. **₯**
 Διά τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. γρ. **₯**
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
 Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
 Ἀρακαξίου Παρθεναγωγείου
 Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
 ἀπὸ 10—12 π. μ.
 Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ
 Συνδρομηταὶ ἐγγραφοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ἘΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
 καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλιμπεργ
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.
 Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνοπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία **Καλλιρρόη Παρρέν**.
 Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν επιστρέφονται. — Ἀνοπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.
 Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστελλῶσι γραμματόσημον **₯50** λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωνιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τί γίνεται ἡ φιλόπτωχος ἀδελφότης μας. — Αἱ πρῶται συλλαβαὶ τῶν κηπίων (ποίημα ἐπὶ κ. Σαπφῶς Λεοντιάδος). — Διατὶ ἀπειθοῦσι τὰ παιδιὰ (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ). — Οἱ ναοὶ μας. — Δίκη περὶ τῆς διασήμεου δικηγόρου κ. Ποπέλεν (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωργιάδου). — Τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ποικίλα ἑσωτερικὰ καὶ ἑξωτερικὰ. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΑΣ

Χειμῶν ! ! λέξις προκαλοῦσα ῥήγος καὶ παγόνουσα τὰς φλέβας τῶν ἀποκλήρων μητριῶς κοινωνίας τέκνων ! Σὺ ὅστις κατὰ τὴν ἐτησίαν διάβασίν σου ἐκρίζεις δένδρα, μαρμαίνεις τὰ τρυφερὰ καὶ καλλιμόρφα ἄνθη, ἀναδυρεῖς τὰ ἄδυστα τῶν ὠκεανῶν βλάστη, ζωγραφίζεις τὴν ὀδύνην καὶ ἀπελπισίαν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν πτωχῶν ! Σὺ οὕτινος αἱ μικρὰ καὶ σκοτεινὰ καὶ μελαγχολικὰ ἡμέραι, αἱ ἀτελεύτητοι καὶ μαῦραι καὶ παγεραὶ νύκτες, παγόνουν τὴν πνοὴν ἐπὶ τῶν χειλέων, ἀποκρυσταλλόνουν τὰ δάκρυα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνων, οἵτινες ὡς μόνον ἤχῳ τῶν στεναγμῶν τῶν ἔχουσι τὸν συριγμὸν τῶν μαύρων ἀνέμων σου καὶ καταστρεπτικῶν λαιλάπων σου, καὶ ὡς μόνον σύντροπον καὶ παρήγορον τὸ ψῦχος, τὴν πείναν καὶ τὴν δυστυχίαν !
 Θύματά σου ἀνυπεράσπιστα εἶναι καὶ πάλιν παρ' ἡμῖν αἱ ἀσθενεῖς καὶ ἀδύνατοι γυναῖκες. Ναί ! ὁ ἀνὴρ δύναται χειμῶν τε καὶ θέρος νὰ ἐργάζεται ἐκτὸς τοῦ οἴκου. Δὲν ἔχει οὗτος μικρὰ νὰ θηλάξῃ, ἀλλ' οὔτε ἀσθενεῖς νὰ περιθάλπῃ ! ὅσῳ καὶ ἂν πεινοῦν τὰ τέκνα, ὅσῳ καὶ ἂν τρέμῃ ἡ σύζυγος, ὅσῳ λεπτὰ κὰν ὦσι τὰ ῥάκη δι' ὧν περιβάλλει τὸ σῶμά του, ὁ ἀνὴρ ἐπιστρέφων εἰς τὴν κλῦθιν του θυσιάζει, ὡς ἐπὶ τὸ πῦρ, 50—60 λεπτὰ εἰς τὸ οἶνωπολεῖον. Τὸ οἶνόπνευμα ἀναπληροῖ παρ' αὐτῷ καὶ τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν.
 Ἐνῶ αἱ ἀτυχεῖς γυναῖκες, αἱ πτωχαὶ μητέρες πολυαριθμῶν ἀνηλίκων τέκνων, αἱ ἄνευ προστάτου, αἱ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἐγκαταλελειμμέναι πίπτουσι θύματα τῆς σκληρᾶς ταύτης τοῦ ἔτους ὥρας. Δι' αὐτὰς ὁ χειμῶν εἶναι θάνατος,

ἀσθένεια, ὀδύνη, ἀπελπισία ! Τὸν χειμῶνα ἡ ἐργασία ἐκλείπει. Αἱ ἡμέραι εἶναι τὸσον μικραὶ, ἡ δὲ ἐργασία τῆς νυκτὸς ἀπαιτεῖ θερμανσιν, φωτισμὸν καὶ στόμαχον πλήρη. Ἐδῶ ἡ ἀδυναμία τῆς γυναικὸς κλονίζεται. Ἐδῶ ἡ ἀρετὴ παλαίει τὸν τρομερὸν κατὰ τῆς πείνης καὶ τῆς μαύρης ἀπελπισίας ἀγῶνα. Μάνα ! ψωμί ! φωνάζει τὸ μικρὸν κλαίον ! μάνα ! κρουνο, ἐπαναλαμβάνει ἀσθενῆς καὶ ἐξηνητημένη ὠρᾶς καὶ μαρμαμένης παιδίσκης φωνή ! Ἐδῶ θρηνοὶ, ἐκεῖ κλαυθμοὶ ἐκεῖ γογγυσμοὶ καὶ δάκρυα. Εἶναι νύξ καὶ ὁ ξηρὸς αὐτὸς ἄρτος λείπει ! Ἡ μήτηρ ἀπελπίζεται, λαμβάνει τὸ μαῦρον εἰς τὴν ἀγαλλῆν τῆς καὶ ρίπτεται εἰς τὸν δρόμον ἵνα ἐπαιτήσῃ.
 Πρὸ ἡμερῶν ἐπιστρέφουσαι τοῦ περιπάτου εἰς προκεχωρημένην τῆς νυκτὸς ὥραν, συνητήσαμεν καθ' ὁδὸν τοιαύτην ἀτυχὴ ὑπαρξίν. Κυρία μου ! Κύριε ! ἐλεημοσύνην ! Πῶς ! τῆ εἵπομεν εἰς τοιαύτην προκεχωρημένην τῆς νυκτὸς ὥραν, σὺ νέα γυνὴ περιφέρεσαι ἐπιαιτούσα ; Διατὶ δὲν ἐργάζεσαι ; Ποῦ νὰ εὐρῶ δουλεῖα καὶ πῦρ νὰ ἀφήσω τὸ μαῦρὸν διὰ νὰ ζητήσω νὰ πλύνω εἰς τὰ σπύτια, ἀπῆντησεν ἡ δυστυχὴς διακρούουσα. Ἐμείναμεν ἀναπολόγητοι. Ἡ πτωχὴ εἶχε δίκαιον καὶ πολλά, πλεῖσται ἄλλα εὐρίσκονται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ ἐκείνην θέσιν.
 Ἄλλα ὑπάρχει καὶ ἐδῶ, διανοήθημεν, φιλόπτωχος τις ἀδελφότης, ἣτις ὤφειλε νὰ μεριμνᾷ περὶ τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν ὑπαρξεων. Ἐνεθυμήθημεν μάλιστα ὅτι ἔτυχε ποτε νὰ ἴδωμεν λογοδοσίαν τινα καὶ κανονισμὸν τῆς φιλοπτώχου ταύτης ἀδελφότητος ! Καὶ κατὰ συνειρμὸν ἰδεῶν ἀνεμνήσθημεν τὰ κατὰ τὸν ἰδιόρρυθμον κανονισμὸν τοῦ σωματοῦ τούτου. Δὲν προβλέπει καὶ προλαμβάνει τὰς καταστρεπτικὰς συνεπείας τοῦ χειμῶνος, δὲν μεριμνᾷ ὅπως ἄσυλον, ἐργασία, τροφή καὶ σκεπάσματα χορηγοῦνται τοῖς πτωχοῖς ; ἀλλ' ὅταν ἡ πείνα καὶ τὸ ψῦχος ἐπιτελέσωσι τὸ τρομερὸν ἔργον των, ὅταν ἡ ἀσθένεια ἀποτυπώσῃ τὰ βλοσυρὰ ἴχνη τῆς ἐπὶ τοῦ μαρμαίνοντος σαρκίου τοῦ πτωχοῦ, τότε ἡ φιλόπτωχος ἀδελφότης, προηγουμένη τοῦ νεκροθάπτου χορηγεῖ γραμμ. τινα φαρμάκων καὶ 150 δρ. κρέατος καὶ ταῦτα μετὰ μεμψιμοιριῶν καὶ παραπόνων. Ἡ ἀδελφότης δὲν ἔχει, εἶναι πτωχὸν σωμα-

τειον! Ναι! αλλά η αδελφότης αυτή προσέλαβε δικαίως η έδικως, λογικώς η παραλόγως τον τίτλον φιλόπτωχος, και τα μέλη αυτής ονομάζονται Κυρίαί φιλόπτωχοί! Αφού δεν έχουνι χρήματα, ως εύρωσι. Είναι αυτά αι φυσικαί των άπόρων και ιδίχ των γυναικων προστάτιδες. Αφού αποδέχονται τον εύγενή και τιμητικόν και ιερόν των φιλοπτώχων τίτλον, όφείλουσι να είναι και τοιαύται.

Ας εργασθώσιν, ας κινηθώσιν, ας δώσωσι σημεια ζωής! Ας μιμηθώσι τας άπανταχού του κόσμου τοιαύτας αδελφότητας, αϊτινες άμα τή του χειμώνας προσεγγίσει μεριμνώσιν υπέρ των πτωχών, ως μεριμνώσι και διά τον οίκον των. Ο χειμων είνε το πεδίον τής μάχης, εν η αι αδελφότητες αύται αγωνίζονται, ίνα σώσωσιν από του ψυχους τας υπό τής τύχης ήδικημένας υπάρξεις, αϊτινες τον φοβερόν τής ζωής άγωνα αγωνίζοντα. Τον χειμώνα ιδρύουσιν διά τά βρέφη και τά νήπια εύεργετικά άσυλα εν οίς η έκτός του οίκου εργαζομένη μήτηρ εμπιστεύεται έφ' όλην τήν ήμέραν το τέκνον τής. Ενοικιάζουσιν οικίας, εν αϊς προσφέρουσιν άσυλον τοίς άστέγοις. Αγοράζουσι σκεπάσματα, ένδύματα, υποδύματα. Αλλ' έχουνι χρήματα τά σωματεία έκείνα. Οχι! δεν έχουνι. Εύρίσκουσι χρήματα. Διοργανώνουσι μουσικάς συμφωνίας, χορούς, θεατρικάς παραστάσεις, λαχειά, άγοράς, δι' ών μεγάλα εισπράττουσι ποσά. Μεταβαίνουσιν από οίκου εις οίκον αι εύγενείς έκείναι δέσποιναι και έπαιτοῦσι διά τούς πτωχούς των.

Αλλ' αι έδώ φιλόπτωχοί μας κυρίαί δεν ένοοῦσι να κινηθώσι τής θέσεώς των. Η αδελφότης είνε πτωχή και έλεήσατέτην, έγραφε κατά το παρελθόν έτος η ούδένα λησμονούσα και υπέρ πάντων πονούσα συνάδελφος «Νέα Έφημερίς». Πλην τουτο, κυρίαί μου, δεν άρκει. Αφήσατε προς στιγμήν τας θερμάς και μαλακάς και αναπαυτικάς έδρας σας, απομακρύνθητε προς μικρόν τής σπινθηροβόλου και ζωογόνου έστιας σας και αντί να υποδαυλίζητε το πύρ μόνον έκείνης, θερμάνατε όλίγον τήν καρδίαν σας, περιβλήθητε το ένδυμα τής ταπεινοφροσύνης, του έλέου και τής αγάπης και εργασθήτε, ζητήσατε, έπαιτήσατε υπέρ των πτωχών σας!

Τό Αθηναϊκόν κοινόν δεν άμοιρεί εύγενών αισθημάτων. Απέδειξε τουτο τρανώτατα, όσάκις δι' εύεργετικόν τινα σκοπόν επεκαλέσθημεν τήν συνδρομήν του. Οι δοθέντες υπό του δήμου και υπό των κυριών κατά το παρελθόν έτος χοροί άφίκαν καθαρόν κέρδος υπέρ τας 16 χιλ. φρ. Η κατ' αυτάς ενεργουμένη υπό των κ. κ. Ι. Ράγκου, Χ. Σπυλιοπούλου και Δ. Τσάτσου συνεισφορά υπέρ του φονευθέντος δικαστικου υπαλλήλου ανήλθεν εις 15 χιλ. φρ. Αλλά αι έπιτροπαί αύται εργασθησαν, έταπεινώθησαν, έζήτησαν, ίσως δε και υβρίσθησαν υπό τινων υπέρ τής του ιεροῦ σκοπού των επιτυχίας. Και αύτη η εν Πειραιεί μόλις πρό μικρού συστάσα φιλόπτωχος αδελφότης διδει πλείονα σημεια ζωής. Εργάζεται, φαίνεται, ακούεται. Διοργανοει μουσικάς συμφωνίας, λαχειά και εν μέτρφ πάντοτε των δυνάμεών της εργαζεται υπέρ των πτωχών. Ενφ η ενταῦθα φιλόπτωχος αδελφότης, ουτε το θερος ακούεται, ουτε τον χειμώνα φαίνεται. Ασθενήσατε, αποθάνετε, πτωχοί, και τοτε η φιλόπτωχος αδελφότης εξεγείρεται του ληθάργου. Εάν δεν προσθήσῃ να σας χρηρηγήση φάρμακκ, σας πληρώνει ίσως τά έξοδα τής κηδείας.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΛΛΑΒΑΙ ΤΩΝ ΝΗΠΙΑΚΩΝ ΧΕΙΛΕΩΝ

Του ούρανοῦ πουλίαι πώς ήλθεσ εις τήν γή: και μέσ τήν άπαλή σου τήν ρόδινη φωλεά μέσα στήσ τροφερής σου μαμάσ τήν άγκαλιά ζυπνάσ χαριτωμένο με τήν χρυσή αυγή,

να παίξης να γελάσ τον κόσμο να χαλάσ:

Μ' ακούω τα χειλίκα τ' άθωά σου τ' άγνά να κελαδοῦν μ' ούράνα γλυκάδα πιά, μιά, να κ' αυτό σου το καθέρα λογάκι το σοφό με κάμνει να θαυμάζω και να φιλοσοφώ. μ' αυτό μου εξηγείσ πώς ήλθεσ επί γής:

Μου λέσ με το γλυκό σου αυτό μα-νά, πα-πα πώς είσαι άνθρωπάκι ωραίο και γλυκό και μέσα σου πώς έχεισ με άκτινα θεϊκή, κ' αυτή 'πάνω σα φύλλα τής τροφερής κτυπά άθωασ σου καρδιάσ και γλυκομειδιάσ.

Κ' από το στοματάκι τ' ωραίο σου πετά το κάθ' αυτό λογάκι και δείχνει πώς σκιρτά τ' άγγελικό σου πνεῦμα από θερμή χαρά τα πρόσωπα σάρ βλέπης αυτά τα ήλαρά μαμάκασ και παπά, και με το μα-μιά πιά

Φωνάζεισ πώς σε τούτην τήν εύμορφη ζωή σ' έφέρανε κ' οι δυό τους και πώς τους αγαπά πολύ, πολύ η καρδιά σου και λέγει μιά-νά, πιά. Γιατί η δροσερά τους η εῶση προή έσε ζωογονεί, κ' η θεία των φωή

Σου λέγει του 'Υψίστου τήν ύψηλή εύχη. σα πλάσματά του Κείνοσ ποῦ όλα εμφυσά, και είνε μέσ τα λόγια αυτά σου τα χρυσά — πώς τ' απαλό σου σώμα τήν εύμορφη ψυχή με θελά ανατροφή και με γλυκελά τροφή

θα θρέψουν, θα σολίσουν παπάκης και μαμά, κ' αυτά το στοματάκι ζητά με το πιά-μιά, και άνθρωπάκι λέγει θα γείν' αγαπητό, όταν αυτή τήν θρέψι, το στόλισμα αυτό στο σώμα τ' απαλό και πνεῦμα το καλό

Μ' επιτυχίαν πᾶσαν κ' ως ο θεός ποθει κ' οι δυό τους κατορθώσουν, καθώς κ' αυτοί ποθοῦν με όλην τήν καρδιά τους ποῦ θενά προσπαθοῦν να γείνη το παιδάκι κοπέλλα ποῦ ν' ανθῇ να λάμπη πα στήν γή σάρ τ' άστρο τήν αυγή.

Κ' ο κόσμος σάρ τήν βλέπη, θα λερ' αληθινά Γιατ' ήταρ ο παπάσ του κ' η μάνα του χρυσοῦ θα είπε το κορίτσι αυτό το πιά, μα-νά, σάρ ήταρε μωράκι, με χάρη περισσή, με θεία εύμορφιά, ποῦ μέθεσ η καρδιά.

Εν Σμύρνη

Σαφώ Λεοντιάδ.

ΔΙΑΤΙ ΑΠΕΙΘΟΥΣΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.

Είναι νόμος φυσικός και ήθικος. Τα μεγάλκ σώματα έλκουσι τὰ μικρότερα, οι μεγάλκοι και ισχυροί χαρακτηρες τους άσθενεστερους, τὰ ύψηλά και εύγενή πνεύματα τὰ κοινά και συνήθη. Διατί λοιπόν ο μέγας και παγκόσμιος ούτος νόμος τόσφ συχά διαψεύδεται υπό των μικρών άνταρτών; Διατί οι γονεΐς οι τόσφ φυσικώς και ήθικώς υπερέχοντες των πυγμαίων τούτων άδυνατοῦσι πολλάκις να συγκρατήσασι και διευθύνωσιν αυτά; Διατί ακούει τις καθ' ήμέραν πικρά παράπονα των γονέων περι τής απειθείας των τέκνων των η διδασκάλων περι τής απειθείας των μαθητών των; Ίδου η άπόκρισις: Τα παιδία δὲν είναι νεκρά και άψυχα σώματα ύλης, όπως ως δορυφόρους, σύρη τις αυτά, αλλ' οῦδὲ ώριμα και ακούντως λογικά πρόσωπα, ίνα θαμβωθέντα υπό του φωτός και των λάμψεων υπερόχου διανοίας και εύγενεστερας θελήσεωσ κλίνωσι τήν κεφαλήν ταπεινώσ προ αυτής.

Ο παΐσ είναι άνθρωπος εν τῷ γίνεσθαι, άνθρωπος εν μικρογραφία, πλην άνθρωπος αυτοτελής, έχων ιδίασ διαθέσεις, ιδίασ σκέψεις, και προ πάντων ιδίαν θέλησιν, ένίοτε, σιδηράν και άκαμπτον, άτε μη διευθυνομένην υπό πεφωτισμένησ διανοίας.

Και όμως κατ' ανάγκην, χάριν αυτού του ίδιου συμφέροντος των παιδίων, δέον να κατορθωθῇ η πρόθυμος αυτών υπακοή προς τους διευθύνοντας αυτά. Τι ποιητέον λοιπόν; Η έρώτησις αυτή είναι ο σκοπέλος προ του όποιου ναυαγοῦσιν οι πλείστοι των παιδαγωγών, είναι το πρόβλημα τής σφιγκός, όπερ δὲν κατορθοῦσι πολλοί, όπως ο Οιδίπους να λύσωσι, διότι δὲν άρκει άπλώς εις γεωγραφικὸς χάρτης, όπως άποφύγη τις αυτόν, οῦδὲ μία επίκαιρος άπάντησις όπως δοθῇ η λύσις.

Η εύπειθεια προς τους γονεΐς και εν γενεί προς τους διευθύνοντας τήν άγωγήν παιδίων εξαρτάται μάλλον εκ τής φύσεωσ και του χαρακτήρος τούτων η εκ τής φύσεωσ και του χαρακτήρος των μικρών, επειδή είναι αναντίρρητος αλήθεια ότι νικᾷ πάντοτε ό,τι αληθώς υπερέχει και δεσπόζει ό,τι φέρε εν εαυτῷ τήν ισχύν.

Το γαλλικόν λόγιον «τα αντίθετα άκρα συναντῶνται» δύναται και εν τῷ παιδαγωγικῷ να εφαρμοσθῇ, διότι, πράγματι, δύο αντίθετοι αίτια φέρουσι το αυτό αποτέλεσμα, τήν απειθειαν των παιδίων, αύται δὲ είναι η άκρα αυστηρότησ η άκρα χλιαρότησ και ολιγωρία.

Σκληρά και άκριτος αυστηρότησ προεργομένη εκ τής άγνοίας τής παιδικής φύσεωσ και τής ανθρωπίνης, εν γενεί, έλλειψις πάσης ψυχολογικής επιδράσεωσ επί τής καρδίας των μικρών, κινεί αυτά εις αντίστασιν και παρακοήν, και δια τουτο, οῦχι σπανίως, βλέπει τις τέκνα αυστηροτάτων γονέων παρεκτρεπόμενα εις τας χειρίστας άταξίας. η και έντελῶσ εξωθούμενα εις τήν όδόν του κακού. Υπάρχει εν τῷ ανθρώπῳ τι του χαρακτήρος των πεπτωκότων άγγέλων. πᾶσα δυναστική πίεσις εξεγειρει τον πόθον τής αντίδράσεωσ, πᾶσα κατάχρησις εξουσίας κινεί εις επανάστασιν τήν ψυχίν αυτού. Οσαφ μάλιστα εύγενεστερα τυγχάνει η φύσις αυτού τόσφ και έναργεστερον εκδηλοῦνται αι τάσεισ αύται, εύαι-

σθητότερος καθίσταται εις τας προσβολάς τής ατομικῆσ αυτού ανεξαρτησίας. Αλλά και το παιδίον είναι μικρός άνθρωπος και τουτο δὲν πρέπει να λησμονώσιν οι γονεΐς και οι παιδαγωγοί και να προσβάλλωσι δια τυραννικῆσ προς αυτό συμπεριφορῆσ τήν ανθρωπίνην αυτού αξιοπρέπειαν, απαιτοῦντες παρ' αυτού δουλικήν ύποταγήν και δεικνύοντες άκαμπτον σκληρότητα προς πᾶσαν μικράν αυτού παράβασιν. Τήν άνευ έπεικειάσ, άνευ συγκαταθέσεωσ αυστηρότητα των γονέων έχων υπ' όψιν ο άπόστολος Παῦλοσ ειπε το βαρυσήμαντον έκείνο, «Οι γονεΐς μη παροργίζετε τα τέκνα υμών».

Επίσης επιτυχώς, ίσως, θα ήδύνατό τις να συμβουλεύσει εις τους παιδαγωγούσ ό,τι τόσφ άμοδιώς ο Mira-beau συνεβούλευσε Φρειδερίκῳ τῷ Β' τής Πρωσίας δια τήν πολιτικήν, ήτοι «ne pas trop gouverner».

Δὲν πρέπει ν' απαγορευθῇ τοίς παιδίοις ει μη ό,τι αληθώς αντίκειται προς το συμφέρον αυτών και οῦχι ό,τι ανησυχεί η παρενοχλεί τους διευθύνοντας αυτά. Αλλ' όταν άπαξ οῦτοι απαγορεύσωσιν αυτοίς τι, όφείλουσιν οῦχι να παραμεινώσιν να παρακούσωσι και απειθήσωσιν οι παίδεσ, ίνα επιβάλωσιν αυτοίς κατόπιν τιμωρίαν βαρείαν και παραδειγματικήν, αλλά προ τουτοῦ δέον να καθιστώσιν άδύνατον τήν παράβασιν των έντεταλμένων, απομακρύνοντες πᾶσαν αίτιαν και άφορμήν παρακοῆσ. Διότι, αφού είναι τόσφ δύσκολον δι' ήμασ τους ενήλικούσ να κατανικήσωμεν τον πειρασμόν, πώς θέλετε να έχωσι τὰ άσθενή αυτά όντα μείζονα ήμών δύναμιν; Πώς θέλετε π. χ. η μικρά κόρη να προσηλώνη τον νοῦν και τους οφθαλμοῦσ εις το εργοχειρόν της ενφ ένώπιόν της ίσταται η προσφιλήσ κουκλίτσα της, η κινούσα εις παλμούσ τήν μικράν της καρδίαν; Πῶσ θέλετε ο μικρός άμελής να ριφθῇ κατακέφαλα εις τήν λυσιν των αριθμητικῶν προβλημάτων του, όταν η ελαστική σφαίρα του, η οι στρατιώται του κείνται προ των χειρῶν του. Ω! μη έχετε την άπαιτήσιν ίνα τα παιδία υπακούσωσιν εις πάντα στρατιωτικῶσ, διότι δὲν έχουσι πάντοτε τήν δύναμιν, βοηθετε δε μάλλον αυτά εις τουτο, μέχρισ οῦ λάβωσι τήν έξιν τής εύπειθείασ, μέχρισ οῦ η καρδιά αυτών μετ' εμπιστοσύνης αυθορμητῶσ κλίνη εις έκτέλεσιν τής επιθυμίας σας, κατ' άρχάσ μὲν όπως σᾶσ εύχαριστήσῃ και βραδύτερον εις επιτέλεσιν αυτού του καθήκοντόσ των.

Εις τήν απειθειαν των παιδίων συντελεί οῦκ όλίγον και η άστάθεια και το ασυνακόλουθον των διευθυνόντων αυτά. Σήμερον απαγορευεται τουτο και αύριον επιτρέπεται. Νῦν τιμωρεται αυστηρότατα άταξία τις και αύριον παρέργεται άπαρατήρητος Μόνον η κητ' επανάληψιν διατύπωσις διαταγῆσ τινος δύναται να επαναφέρη άποτελέτμα. Τα παιδία έχουσι μικράν τήν μνήμην και άνευ κακοβουλίας πολ- λάκις παραβαίνουσι τὰ παραγγελλόμενα. Όταν όμως γνωρίζωσιν ότι υποβάλλονται εις τακτικόν έλεγγον και ότι υποκείνται εις κανονικάς εύθυνασ, συνειθίζουσι βαθμηδόν να υπακούωσιν εις τὰ πρόσωπα, των όποιων άδυνατοῦσι να διαλάβωσι τήν προσοχήν. Αντίθετος αίτία τής άκρας αυστηρότητοσ των γονέων και παιδαγωγών, επιφέρουσα τήν απειθειαν των παιδίων είναι, ως προείπομεν, η ολιγωρία

καὶ ἀδιαφορία, ἢ ἡ φυσικὴ ἀδράνεια καὶ ἀδυναμία τοῦ χαρακτήρος καὶ ἡ ἐπιπολαιότης ἐκείνων, ὧν ἕνεκα λαμβάνουσι τὰ παιδιά, κατὰ μικρὸν, ὑπεροχὴν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀποκτῶσι βαθμηδὸν τὴν ἕξιν τῆς αὐθαιρέσιαις. Ἀλλὰ πταίουσιν τότε ἀρὰ γε τὰ ταλαίπωρα παιδιά διὰ τοῦτο; Δὲν εἶναι φυσικὸν ἢ ψυχρότης, ἢ ἀδιαφορία, ἢ ἄλλειψις ἐμπιστοσύνης, ἢ ἄλλειψις σεβασμοῦ νὰ γεννᾷ ἐπίσης τὴν πρὸς ἀπειθεῖαν τάσιν; Ἄν αἱ προσεκτικαὶ ἡμῶν παρατηρήσεις δὲν μᾶς ἠπάτησαν τολμῶμεν νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι οἱ παῖδες πάσης ἡλικίας καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ μὴ ἔχοντες πλέον τὸ δικαίωμα νὰ καλῶνται παῖδες, φύσει κλίνουσιν εἰς τὸ νὰ πειθῶνται καὶ ὑποτάσσωσι τὴν, κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀντάρτιδα αὐτῶν θέλῃσιν εἰς τὴν θέλῃσιν ἐκείνων, ὧν ὀρμεμφύτως αἰσθάνονται τὴν τρυφερὰν καὶ πεφωτισμένην πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην, τὴν ἀληθῆ πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπ' αὐτῶν ὑπεροχὴν καὶ τὴν αὔπνον καὶ ἀξυδερκῆ χάριν αὐτῶν μέριμναν.

Ἐν Χαλκίδι τῆ 23ῃ Ὀκτωβρίου

Εἰρήνη Λαχανᾶ.

ΟΙ ΝΑΟΙ ΜΑΣ

Πάντα τὰ ἔθνη καὶ πάντες οἱ λαοὶ ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον ἐμερίμνησαν, ὅπως οἱ ναοὶ ἐν οἷς ἐδόξαζον τὰς διαφόρους αὐτῶν Θεότητας ὧσιν ἀντάξιοι τῆς ἱεραῆς λατρείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ, ὃν ἐνέπνεον αὐτοῖς οἱ αὐτοσε δοξαζόμενοι θεοί. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν ναῶν ἐν οἷς οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάτρευον τὸν Ὀλύμπιον Δία, ἢ οἱ κάτοικοι τῆς Ἐλευσίνας τὴν Δήμητραν καὶ τὴν κόρην, ἢ οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς Θεοὺς Ἴσιν καὶ Ὅσirin, ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀπαράμιλλος, ὡς καὶ τῶν ἀπανταχοῦ Χριστιανῶν, ὧν ἀγῆρω μνημεῖα τυγχάνουσι ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει διάσημος τῆς Ἁγίας Σοφίας ναός, τὸ ἀριστοῦργημα τοῦτο ἀρχιτεκτονικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς τελειότητος, ὁ κολοσσὸς οὗτος τοῦ χριστιανικοῦ μεγαλείου καὶ τῆς Βυζαντινῆς δόξης, ὁ ναός τοῦ ἁγίου Πέτρου ἐν Ρώμῃ, ὁ τοῦ ἁγίου Παύλου ἐν Λονδίῳ, τὸ Κρεμλίον ἐν Μόσχᾳ καὶ σύμπασα ἡ πληθὺς τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ἀπειραριθμῶν ναῶν, ὑπὲρ ὧν ὁ καθαρότερος καὶ ἀγνότερος χρυσοῦς καὶ ἄργυρος, τὸ στιλπνότερον καὶ λαμρρότερον μάγμαρον, καὶ πᾶσαι αἱ πολυτιμοὶ ὕλαι ἐτέθησαν ἄφθονοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διασημοτέρων τῆς Εὐρώπης καλλιτεχνῶν πρὸς ἱδρυσιν τῶν ἐνθέων τούτων οικοδομημάτων, ἐν οἷς οἱ θνητοὶ προσέρχονται ἐν ἀδελφικῇ ἰσότησι νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν εὐλογίαν καὶ χάριν ἐκείνου, παρ' οὗ τὰ πάντα ἔχουσι τὴν ἀρχήν.

Μόνον ἡμεῖς οἱ νεώτεροι Ἕλληνες καὶ ἐν τούτοις ὑστερήσαμεν. Ἐχομεν ἴσως πολλοὺς ναοὺς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ καλοὺς. Ὁποῦ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀνέλαβε τὴν ἱδρυσιν ἢ τὴν διακόσμησιν ναῶν, ὅπου ρέχεται καὶ εὐσεβεῖς ἐπίτροποι υἰοθέτησαν τὸ θεῖον τοῦτο ἔργον, ὑπάρχει ποῖα τις εὐπρεπὴς διακόσμησις, σεμνόν τι καὶ καλλιτεχνικὸν ἔθρυμα, φέρον τὸν τύπον τοῦ ἀληθοῦς θρησκευτικοῦ μεγαλείου.

Ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς καὶ μόνος ναός δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀντάξιος ἐκείνων, οὗς οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ μετὰ τῶν μόνων καὶ θυσιαῶν καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης ἐκοδόμουν. Ὁ ναός τῆς ἁγίας Εἰρήνης, τὸ σεμνοπρε-

πὲς τοῦτο ἀγλαΐσμα χριστιανικῆς εὐσεβείας, ὃν ἐπίτροποι εὐσεβεῖς καὶ φιλόθεοι οἱ κκ. Μ. Κατσιμπαλῆς καὶ Δεικτάκης τὰ ἀδύνατα δυνατὰ καταστήσαντες, διὰ τοιαύτης μεγαλοπρεποῦς αἰγλης καὶ καλλιθεῖτης κοσμιότητος περιέβαλλον, ἵσταται ζῶν μαρτύριον τῆς εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ καλὴν θέλησιν ὀφειλομένης δυνάμεως.

Τὴν εὐγενῆ τούτων δόξαν ζηλώσαντες καὶ οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου μιᾶς τῶν πολυπληθεστέρων ἐνοριῶν τῆς πρωτεύουσας, ἀπεφάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς μεταρρυθμίσιν καὶ διακόσμησιν τῶν ἐν τῷ ναῷ τούτῳ, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν ἀπλουστερῶν καὶ τῶν μᾶλλον ἐπειγόντων: ἦτοι τῆς ἀξιοπρεποῦς τῶν ἱερέων συντηρήσεως διὰ μηνιαίων χορηγημάτων, τῆς καταργήσεως τῶν δίσκων, καὶ τῆς καλλιτεχνικῆς τοῦ ναοῦ διακόσμησεως.

Οἱ κκ. Ι. Μοσχάκης, Χ. Δράκος καὶ Λ. Μήσιος ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ τούτου, ἄνδρες ρέχεται καὶ γνωστοὶ ἐν τῇ κοινωσίᾳ ἡμῶν ἀπευθύνονται δι' εἰδικῆς ἐγκυκλίου τῶν πρὸς τοὺς κκ. ἐνορίτας, παρακαλοῦντες αὐτοὺς, ὅπως δι' ἐπιστολῆς ἐφ' ἀπαξ συνδρομῆς τῶν συνενέγκωσιν ὅτι βούλεται ἕκαστος εἰς ὅσον ἐνεστι ταχύτερον ἐπίτευξιν τῶν ἐπενεχθησομένων μεταρρυθμίσεων. Ἡμεῖς δὲ ἀποτεινόμεθα πρὸς τὰς γυναῖκας, πρὸς τὰς κκ. τοῦ ναοῦ ἐνοριτίδας ἐξαιτούμενοι, ὅπως μὴ λησμονήσωσιν ὅτι καὶ παρὰ τοῖς εἰδωλολόχοις ἔτι αἱ γυναῖκες ἦσαν ἐκείναι, αἵτινες ἐφυλάττον καὶ ὑπεξέκαλον τὸ θεῖον πῦρ, ἐνῶ ἡμεῖς διὰ τῆς πρὸς τὰ θεῖα ψυχρότητος καὶ ἀδιαφορίας μας προεκαλέσαμεν καὶ ὑπεθάψαμεν τὴν ὀλονὲν ἐπιτεινομένην ἀθείαν καὶ ἀσεβειαν. Ἐὰν ἡγαπῶμεν περισσότερο τὸν Θεὸν παρ' ὅσον τὰς ματαίας καὶ κενοφελεῖς ἐπιδείξεις, οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι δι' ἡμῶν καὶ ἡ πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν νεωτερίζοντων καταφρόνησις καὶ τῶσαι ἄλλαι οἰκογενειακαὶ ἀσχημίαι ἤθελον ἀπὸ πολλοῦ ἐντελῶς ἐκλείψει.

ΔΙΚΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Καὶ ΠΟΠΕΛΕΝ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο ἐν Βελγίῳ ἡ διαδικασία τῆς ὑποθέσεως τῆς δεσποινίδος Ποπελέν, συνεπεία τῆς μὴ παραχωρουμένης αὐτῇ ἀδίας τοῦ δικηγόρου ἐν τοῖς Βελγικοῖς δικαστηρίοις.

Συνήγοροι τῆς νεαρᾶς διδάκτορος, ὡς ἐν προγενεστέρᾳ ἐποχῇ εἶχομεν προαναγγεῖλει, ἦσαν οἱ δικηγόροι κ. κ. Γουίλνερ καὶ Φράνκ. Τὴν ἔδραν τοῦ δημοσίου συνηγόρου κατεῖχεν ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Van Schoor, ὅστις ἀφοῦ μετὰ τῆς διακρινοῦσης αὐτὸν ἀβρότητας συνεχάρη τὴν ὑποψήφιον δικηγόρον, συνεπέρανε τὴν πρὸς αὐτὴν προσφώνησιν διὰ τῆς ἀκολουθοῦσας φράσεως: Ἐν τούτοις, δεσποινίς, ἐχάσατε πολυτίμον χρόνον· ἔδα πανήσατε τὰ ὠραιότερα τοῦ βίου σας ἔτη εἰς μάτην!

Ἐντεθεν ὀρμώμενος ὁ δημόσιος συνήγορος ἐξακολουθεῖ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ ἀκροατήριον: «Πρὸς διακοσίω ἐτῶν οἱ γαλλικοὶ νόμοι ἀπεποιήθησαν εἰς τὴν γυναῖκα τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου ὅπερ ἀποποιῶνται αὐτῇ καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ καὶ Ἰουστινιανοὶ κώδικες, οἱ ἐπιτρέποντες αὐτῇ τὸ συνηγορεῖν μόνον πρὸς ὑπεράσπισιν προσωπικῶν ὄλων ὑποθέσεων.

Ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον πολίτευμα ἡ μαρκισία δὲ Κρέ-

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ

Ἐπάρχουσι Κυρία ἀκούοντες ἀπερίσκεπτοι, ὅπως ἀποφαινωται ἐκεῖ, ἐνώπιόν σας περὶ τῆς καλλονῆς σας. Οἱ ὀφθαλμοὶ σας εἶναι ὠραῖοι, ἀλλὰ αἱ ὄφρυς σας ὀλίγον πυκναί. Ἐχετε ὠραίους ὀδόντας καὶ οὕτω οἰκονομεῖται τὸ εὐρὺ στόμα σας. Φαίνεται ὑψηλοτέρα αὐτῆς, διότι ἔχετε ὄμους ὑψηλοῦς καὶ λέγουσα τοῦτο ἡ φίλη ὑποῖ τοὺς ὄμους, ὅπως σας ὑποδείξῃ ὅτι εἰσθε ὀλίγον κυρτή. Τέλος ὄλαι αἱ φιλοφρονήσεις συνοδεύονται ὑπὸ κρίσεων πικρῶν, ἀγενῶν, καταθλιπτικῶν.

Κυρία καλῶς ἀναθεραμμένη οὐδέποτε ἐπιτρέπει εἰς ἑαυτὴν τοιοῦτον εἶδος φιλοφρονήσεων, ἀλλ' οὔτε λέγει μετὰ στόμου. «Ἐγὼ εἶμαι εἰλικρινής» ὅπως λέγω τὰ ἐλαττώματά σας, λέγω καὶ τὰ προτερήματά σας». Οὔτε τὰ ἐλαττώματα, ἀλλ' οὔτε τὰ προτερήματά τινος λέγουσι ποτε ἀπ' εὐθείας, ἀπροκαλύπτως, κατὰ πρόσωπον. Οὐ μόνον τὰ ἐλαττώματα, ἀλλὰ καὶ οἱ ἔπαινοι αὐτοὶ ἐμβάλλουσιν εἰς μεγάλην ἀμνηχανίαν τὴν ἐπαινουμένην, ὅταν μάλιστα αὐτὴ ἢ ὀλίγον δειλὴ ἢ συνεσταλμένη.

Οὐδέποτε μήτηρ τέκνων παραλαμβάνει αὐτὰ μεθ' ἑαυτῆς ἐπισκεπτομένη φίλην τινά, ὅσον σχετικὴ καὶ ἡ αὐτὴ. Οὐδὲν τυραννικώτερον δι' οἰκοδέσποιναν ἢ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆς τῶν νηπίων. Ὅσον καλῶς ἀναθεραμμένα καὶ ὡπὶ ταῦτα, ἀφοῦ ἐπὶ 5 τὸ πολὺ λεπτὰ μείνουσιν ἀκίνητα, οἱ μικροὶ τῶν πόδες τίθενται εἰς κίνησιν, ἵνα ὠθήσωσιν ἔδρας καὶ καθίσματα. τὰ μικροσκοπικὰ δάκτυλά των διὰ τῶν κοπτερῶν ὀνύχων σχηματίζουσιν ἤδη γραμμάς ἐπὶ τοῦ δαμάσκου ἢ τοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος τῶν ἐπιπλῶν, βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον πλησιάζουσιν τὴν τράπεζαν, μετατοπίζουσι τὰ ἐπ' αὐτῆς μικρὰ ἀντικείμενα, ἀριστουργήματα τέχνης, ὧν ἡ ὑπαρξίς τίθεται πάραυτα εἰς προφανῆ κίνδυνον.

Ἡ οἰκοδέσποινα — ἐὰν μάλιστα εἶναι καὶ ὀλίγον εὐαίσθητος περὶ τὰ τοιαῦτα — βλέπει μὲ βλέμμα ἐναγώνιον πάσας τοῦ μικροῦ τὰς κινήσεις, τὸ αἶμά της ἀνάπτει, βράζει, — θὰ ἐπρωτίμα νὰ ἐβλεπε τὸ ἔδαφος ἀνοιγόμενον καὶ καταπίνον τὸ μικρὸν, — ἀλλὰ δὲν τολμᾷ νὰ εἴπῃ τι, διότι τὸ μικρὸν θὰ κλαύσῃ καὶ ἡ μήτηρ ἴσως θὰ δυσανεστήθῃ. Ἡ μήτηρ ἐν τούτοις φλυαρεῖ, δὲν προσέχει ἢ μαλόνει τὸ μικρὸν, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει νὰ κλαίῃ θορυβωδῶς καὶ ἰδοῦ ἀντὶ εὐχαριστήσεως λύπη, δάκρυα, δυσανεσκειαι.

Ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς κυρίους.

Ὅταν ὁ ἀνὴρ ἐν ταῖς μετὰ τῶν γυναικῶν σχέσιν αὐτοῦ ἔχῃ ὑπ' ὄψει τοῦ τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει καθιστᾷ καὶ ἑαυτὸν καὶ τὰς κυρίας εὐτυχεῖς. Ἐξαρτᾶται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν πράγματα ἐνῆτε ἢ εὐτυχία, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐκδηλώσῃ ταῦτα. Βίς τοὺς χοροὺς ὡς καὶ εἰς τὰ οἰκογενειακά παίγνια, ἐν οἷς συνήθως συμπλέκονται αἱ χεῖρες, ὁ ἀνὴρ οὐδέποτε θλίβει τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς ἰσχυρῶς. Ὁμιλῶν πρὸς νεάνιδα ἢ οἷας δῆποτε ἡλικίας κυρίαν θέλει προσέχει πολὺ ἐπὶ τῶν λέξεων, τῶν φράσεων καὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς ὀμιλίας του. Οὐδέποτε οὔτε ἐνώπιον γραίας γυναικὸς λέγει τι, ὅπερ ἤθελε διασείει νὰ εἴπῃ ἐνώπιον τῆς δεκαετοῦς ἀδελφῆς του. Ἐν γένει ἀποφεύγει, ὡς κοινῶς λέ-

κοῦ, μετ' αὐτὴν δὲ ἡ δεσποινίς Gracieux de la Loste, συνηγόρησαν τόσον εὐφραδῶς ὑπὲρ ἑαυτῶν, ὥστε κατὰ τὰ χρονικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης «ἡ εὐφροσύνη καὶ μεμετρημένη αὐτῶν εὐφράδεια, τὸ ὠραῖον ὄργανον τῆς φωνῆς των. ὁ ἀξιοπρεπὴς καὶ πειστικὸς τόνος τῆς ἡράπαρμιλλος». Ἐν Ρώμῃ ἡ φωνὴ τῆς Ἀμασειᾶς καὶ τῆς Ὀρτενσίαις ἀντηχεῖ μέχρι σήμερον ἐν τοῖς βασιλικοῖς τῶν Ρωμαϊκῶν δικαστηρίων. Δυστυχῶς ὅμως αἱ διάδοχοι τῶν γυναικῶν τούτων ὑπῆρξαν ἀνάξιοι τῶν προγόνων αὐτῶν. Ἀφ' ἧς δὲ ἐποχῆς νόμοι συστηματικοὶ διεδέχθησαν τοὺς κατ' ἀρχὴν παραδεγεμένους τούτους κανόνας τὸ δικηγορεῖν ἀπηγορεύθη ἄριστικῶς εἰς τὰς γυναῖκας.

Καὶ οἱ νομοθετήσαντες ταῦτα εἶχον δίκαιον. Πῶς ἡ γυνὴ δύναται νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ὅταν αὐτὴ ἀδυνατῇ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συζύγου νὰ διαθέσῃ ἢ ὑποθηκεύσῃ ἢ πωλήσῃ τὴν κτηματικὴν ἰδιωτικὴν τῆς περιουσίαν! Καὶ δὲν θέλομεν τότε ἰδεῖ τὴν δικηγόρον ἐγκαταλείπουσαν τὸ δικηγορικὸν τῆς γραφεῖον, ὅπως ἀκολουθήσῃ τὸν σύζυγον εἰς τὸν νέον τόπον διαμονῆς, ὃν ἐκεῖνος ἤθελεν ἐκλέξει! Δὲν ἤθελεν ἀναγκασθῆ νὰ ἀποποιήται τοῦ νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς δίκης διότι ὁ σύζυγός της δὲν ἐπιτρέπει αὐτῇ τοῦτο!»

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἐν περιλήψει ἡ ἀγόρευσις τοῦ εἰσαγγελεῶς, εἰς ἣν οἱ συνήγοροι τῆς δεσποινίδος Ποπελέν, ἀπήντησαν ὡς ἑξῆς:

«Μετὰ πάροδον 1800 ἐτῶν δουλείας καὶ ἀνισότητος, ἡ γυνὴ ἔπαυσεν οὕσα ὃν ἀσθενὲς καὶ ἀξιοπεριφρόνητον, ἵνα λάβῃ πλησίον μας τὴν θέσιν μητρός, ἀδελφῆς, ἴσης πρὸς ἡμᾶς. Ἐνομιζομεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο οὐδεμιᾶς ἤθελε τύχει ἀντιρρήσεως παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἀφοῦ τὰ Ἀκαδημαϊκὰ τῶν Πανεπιστημείων συμβούλια ἔβυσαν ἤδη αὐτὸ ἀπὸ πολλοῦ. Πῶς ἠδυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἀφοῦ ἐπιτρέπουσιν εἰς νεάνιδα νὰ ἀκροᾶται νομικῶν μαθημάτων, ἀφοῦ παρέχουσιν αὐτῇ δίπλωμα, ὁ νόμος θὰ εἶχε τὸ θάρρος ἢ μᾶλλον τὴν ὑποκρισίαν νὰ ἀρπάσῃ ἀπὸ τῶν χειρῶν της καὶ ξεσχίσῃ τὸ δίπλωμα τοῦτο, ὅπερ διὰ τῶν κόπων καὶ θυσιαῶν ἀπέκτησε! Παντοῦ αἱ γυναῖκες ἐλαβον τὰς θέσεις των! Γυναῖκες ἔμποροι, γυναῖκες βιομήχανοι, γυναῖκες ἰατροὶ! Διατί λοιπὸν δὲν δύναται τις νὰ ἀναθέσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων του εἰς γυναῖκα νοήμονα, εὐφυῆ, ἀνεπτυγμένην!

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου εἶναι προσίτον τοῖς πᾶσι. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ κατὰ τὸ 1810 ψηφισθέντος νόμου ἔχει ὀρισμένους τοὺς ἐξαιρουμένους τοῦ δικαίωματος τοῦ δικηγορεῖν. Οὐδαμοῦ γίνεται λόγος περὶ γυναικῶς. Καὶ ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ δικηγορικὸς ὄρκος εἶναι ὄρκος πολιτικὸς, ἀπεδείχθη μῆπως ὅτι μόνον ὁ χαίρων πολιτικὰ δικαιώματα δύναται νὰ ὀρκίζηται ὡς πολίτης! Ἡ μῆπως δύναται νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὸ Ρωμαϊκὸν δίκαιον. Μῆπως ἡ Ὀρτενσία δὲν ὑπῆρξεν ἐν Ρώμῃ διάσημος δικηγόρος. Πῶσαι γυναῖκες ἐν Ἀμερικῇ δὲν κατέλαβον μέχρι σήμερον δικαστικὰς ἔδρας! 150 δὲ δικηγόροι γυναῖκες δὲν ἐξέσκουσιν ἐν Ἀμερικῇ τὸ ἐπάγγελμα των.»

Οὗτοι ὑπῆρξαν ἐν περιλήψει οἱ ἰσχυρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἴδωμεν ἤδη τί θὰ ἀποφασίσῃ τὸ ἀνώτερον τῶν Βρυξελλῶν δικαστήριον.

Ἐλένη Γεωργιάδου

γουςι, να ονομάζη τα πράγματα με τα ονόματά των.

Είς τους δημοσίους χορούς ή ευεργετικές εσπερίδας οι άνδρες συμπεριφέρονται ως είς τας οικογενειακώς τοιαύτας. Σέβονται τας κυρίας, φέρονται ευγενέστατα προς αυτάς, χορεύουσι μόνον μετ' εκείνων, ως φίλος ή συγγενής συνίστησι προς αυτούς, οδηγούσι τήν χορευτήριαν είς τό κυλικεϊόν (buffet) μετὰ τής μητρός ή αδελφής της, προσφέρουσιν αύταις άναψυκτικόν τι ή γλύκισμα και προσφέρονται να πληρώσωσι. Εάν ή κυρία άποποιηθή να δεχθή τι ό κύριος όφείλει να μη έπιμένη. Ουδέποτε χορεύει άνευ χειροκτιών. Ουδέποτε κύριος σεβόμενος έαυτόν οδηγεί είς τοιαύτας συναναστροφάς γυναικάκα έλαφρών ήθών.

Όταν ό κύριος συνοδεύη κυρίαν είς τό θέατρον ουδέποτε άφίνει αύτήν μόνην, ίνα έξέλθη κατά τὰ διαλείμματα, έστω και έντός θεωρείου, άλλ' ούτε κυρία καλώς άνατεθραμμένη καταλείπει ποτέ τήν θέσιν της. Ουδέποτε από τής πλατείας χαιρετᾷ τις κυρίαν όσον γνωστή ή φίλη κᾶν ή αύτη: μεταβαίνει είς τό θεωρείον και προσφέρει αύτῇ τὰ σεβάσματά του. Εάν άντικειμένον τι ως ριπίδιον, ρινόμακτρον, εί τι άλλο άνήκον είς κυρίαν πέση τών χειρών της, πᾶς καλοανατεθραμμένος άνήρ άνεγείρει αυτό και χαιρετᾷ προσφέρει είς τήν κυρίαν, έστω και άν δέν τήν γνωρίζη. Δέν έπιτρέπεται όμως αύτῷ να συνάψη μετ' αύτῆς όμιλίαις ή χαιρετᾷ αύτήν διά τοῦτο καθ' όδόν. Όπου δήποτε εύρεθῆ κύριος μετὰ κυριῶν όφείλει να φροντίζη, όπως άφού αύται τοποθετηθῶσι καλώς και άναπαυτικῶς λάβη και ούτος θέσιν' εν έναντίχ περιπτώσει ίσταται όρθος και εάν και ούτω στενοχωρη άπομακρύνεται. Ουδέποτε κύριος συζητεῖ μετὰ κυρίας είς βαθμόν, ώστε να λησμονήσῃ τόν προς αύτήν ως γυναικα όφειλόμενον σεβασμόν, και έανάυτη λησμονουμένη έκτραπή τών όριών, ό κύριος άντί να άποδώσῃ αύτῇ τὰ ίσα καταφαιόμενος βάρβαρος, χαιρετᾷ ψυχρῶς και άπομακρύνεται. Ουδέποτε κύριος τείνει πρώτος τήν χεῖρα προς κυρίαν, ίνα χαιρετίσῃ αύτήν, άγνωών εάν ή κυρία τῷ έπιτρέπει τήν τιμῆν ταύτην. Και καθ' όδόν δέ εύρισκόμενος ουδέποτε ό άνήρ χαιρετᾷ κυρίαν, πριν ή αύτη διά βλέμματός ή μειδιήματος υποδείξη αύτῷ ότι τόν άναγνωρίζη. Ουδέποτε άνήρ προσφέρει δῶρα προς κυρίαν, εί μη αύτη είναι μήτηρ, αδελφή, μνηστή ή συγγενής του. Εάν εν τούτοις έχη υποχρεώσεις προς οικογένειαν εν ή ύπάρχουσι δεσποινίδες, άποστέλλει αύταις πολυτελές και χρήσιμον βιβλίον, ή περιοδικόν, ή άνθη, ή ωραία σακχαρωτά. Ουδέποτε δανείζει τις βιβλίον προς κυρίαν, όπερ δέν θά έπιτρέπη είς τήν ιδίαν αδελφήν να άναγνώσῃ. Και εάν έτι ή κυρία αύτη ζητήσῃ τοῦτο ό κύριος όφείλει να προσφασίσῃ ότι δέν τό έχει, άλλ' ούτε προσφέρει προς κυρίας είσιτήρια θεάτρον, όταν ή παράστασις είναι: άνήθικος.

(Έκ τοῦ 'Ημερολογίου τῆς «Εφημ. τῶν Κυριῶν τοῦ 1889).

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Τὰ πρώτα ψύχη τοῦ χειμῶνος, αἱ πρώται ψεκάδες τῆς χιόνος επάγουσαν τὰς πτέρυγας τῶν ἀνὰ τὰς αἰθούσας και τοὺς περιπάτους χαρισιστάτων πεταλούδων μας. Δέν τὰς θέλγουςι λοιπόν πλέον τὰ τρίχαπτα και τὰ άραχνοειδή και άνοσοποικίλα ύφάσματα, ή λεπιάς βατίστας. Τὰ θερμά, θαλπερά και ζωογόνα ένδύματα βασιλεύουσι. Τὰ θερμά έσώρρουχῶ, τὰ μάλλινα χρωματιστά έσώφουρα καθήργησαν σχεδόν όλότελως τὰ λευκά τοιαῦτα. Έ-

σθίτες θερμά, άπέριττοι, άλλὰ κομψά και χαρῆσσασι κρύπτουσι τήν κομψότητά των υπό τό βάρος θερμῶν έπανωφοριῶν, άτινα πολυειδῶς και πολυποικίλως φέρονται κατά τό έτος τοῦτο. Άπαράιτητον παράρτημα διά τὰ έξ Ἀγγλικῶ έριούχου άραδιούτου κατασκευάζόμενα έπανωφόρια είναι ώραιον και εύρῶ περιλαίμιον εν σχήματι πελερίνης, καλυπτούσης τοὺς ώμους, τό στήθος και τοὺς βραχίονας. Τό περιλαίμιον τοῦτο συνίσταται πολλάκις εκ τριῶν διαφόρων στρωμάτων, ὧν τό κατώτερον έξέχει τοῦ β', και τοῦτο πάλιν τοῦ α'. Τὰ χρώματα τούτων ποικίλλουσιν από τοῦ άνοικτοῦ μέχρι τοῦ βαθέως. Διά τὰς κυρίας όμως αἴτινες κατά τὰς έπισκέψεις φέρουσιν έπανωφόρια έπισκέψεως (visites) κλυόμενα ό συρμός φαίνεται έντελῶς, ιδιόρρυθμος. Πλήν τῶν εκ βελούδων και peluche ό συρμός επένδησεν ύφασμά τι τυροσίδες, όπερ πᾶσα γυνή μη έπιθυμούσα να προσμοιάζη έστω και κατά τό ένδυμα τό αἰμοβόρον τοῦτο θηρίον θέλει βεβαίως άποφύγει. Πλήν τοῦτου τὰ έπανωφόρια ταῦτα τῶν Κυριῶν κατασκευάζονται εκ τριῶν διαφόρων ειδῶν, ύφασμάτων και χρωμάτων, πάντοτε όμως τῆς αὐτῆς τριάδος και τοῦ αὐτοῦ τόνου. Αἱ visites είναι επίσης μακραί περατούμεναι προς τὰ κάτω είς άκρα ρεδιγκότας. Τό όλον επί παραδείγματι έπανωφόριον κατασκευάζεται εκ οἴου δήποτε σκοτεινοῦ χρώματος, εν ᾧ τό στήθος είναι άνοικτότερον και και τὰ εύρύτατα δέ και μακρά περικάρπια λίαν άνοικτοῦ χρώματος. Διά τὰς μαλλίνους έσθῆτας οἱ εκ σειρητιῶν (soutache) διάκοσμοι έφθασαν είς τό ζενιθ των, διά πᾶσαν ιδίχ πλουσίαν έσθῆτα τὰ διά σειρητιῶν και χανδρῶν ποικίλματα είναι κατ' έξοχὴν τοῦ συρμού.

Διά φόρεμα υποδοχῆς φέρουσι πολύ έσθῆτα ίσουψη και άπλην με περικόσμια παλαιῶν εποχῶν ως μεσαιωνικῆς εποχῆς. Αἱ ήμέτεραι δύνανται βεβαίως να άνοιξῶσι τὰς ίματιοθήκας τῶν μητέρων των και φέρουσιν είς φῶς τὰ χρυσοποικίλα εκείνα βελούδινα κοντογούνα, με τὰς πούλιαις και τοὺς μαργαρίτας των, άτινα τόσην χάριν προσέδιδον είς τὰ ῥαφικά τῶν παλαιῶν γυναικῶν σώματα.

Τό κλασικόν τοῦτο ένδυμα συνοδεύμενον πάντοτε υπό περικαρπίων μπαμπιλιωτῶν θέλει εξαίσιως περικοσμήσει τὰ τορνευτά τῶς Ἀτιθίδων μας σώματα, επαναφέρει δέ τόσας άναμνήσεις και τόσην αγάπην είς τήν ένδυμασίαν τῶν Ἑλληνίδων μας.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ δύναμις τῶν ίσχυρῶν.— Πτωχός τις και άσσημος δικηγορίσκος πλήν πατήρ πολυμελοῦς οικογενείας, στερούμενος έργασίας περιεφέρετο ἀνὰ τὰ δικαστήρια τῆς Ῥώμης, διάφορα άντιγράφων έγγραφα, όπως εν ή δύο φρ. κερδίση τήν ήμέραν. Αἰφνης άναγινώσκων τυχαίως Ἐφημερίδα τινά, μανθάνει ότι στενότατός τις φίλος τῆς παιδικῆς του ήλικίας έγινετο καρδινάλιος και ύπασπιστής τοῦ Πάπα.

Λαμβάνει τόν πῖλον του και κατ' ευθείαν πρὴν τήν νέαν διεύθυνσιν τοῦ καρδινάλιου, προς όν εκθέτει τήν δυσχερῆ θέσιν του, επικαλούμενος τήν προστασίαν του. Ἄκουσον, τῷ λέγει ό Καρδινάλιος: αὔριον μεταβαίνω, ίνα έγκαινιάσω τόν Νάον τῶν Φιλιπινῶν. Θά εἶνε βεβαίως πολὺς κόσμος. Εύρέθητι επί τῆς θύρας τοῦ ναοῦ, εἰθὲ προς με έλευθέρως ως προς παλαιόν σου φίλον και τό μέλλον σου έξασφαλίζεται.

Τήν επαύριον ὅλη ή Ῥώμη εἶδε τόν ύπασπιστήν τοῦ Πάπα, μέγαν Καρδινάλιον κ.λ.π. δεγόμενον είς τὰς άγκάλας του τόν άσημον δικηγορίσκον, τόν παλαιόν του φίλον, ὅστις από τῆς ήμέρας εκείνης απέκτησε πελατίαν, άποδίδουσαν μνησίον είσοδήμα εκ 5 χιλ. φρ.

Ἡ Ἐφημερίδες τῶν έπαυτῶν.— Ἐν Παρισίοις εκδίδεται τακτικώτατα από έτών ήδη ή «Ἐφημερίς τῶν Ἐπαυτῶν» δις τῆς έβδομάδος, αριθμούσα πλείστους συνδρομητάς, μη άσχολουμένη δέ οὔτε περι φιλολογίας, άλλ' οὔτε περι πολιτικῆς. Περιορίζεται άποκλειστικῶς προς πᾶν όπερ έχει σχέσηιν προς τοὺς έπαυτάς πελάτας της. Ἄναγινώσκομεν είς τι φύλλον τῆς Ἐφημερίδος ταύτης Ἀδύριον περι τήν με-

σημβρίαν εν τῷ ναῷ τῆς Μαγδαληνῆς τελείται ή κηδεία πλουσιωτάτου άργυρίου. Αἱ προς τοὺς πτωχοὺς βοήθειαι προμηνύονται μεγάλα και άλλαχού «Ζητεῖται τῶν γυναικῶν τὰ παιζή φιλάντων, ή κωφός διά τὰ γυρίζη μηγαρή, ή γωλός διά θερφορός». Και οὔτω έξυπηρετοῦνται διά διφράχκου έτησίαις συνδρομῆς τὰ συμφέροντα τῶν διαφόρων κ. έπαυτῶν.

Διαζύγιον δε' εν φίλημα. Μεγάλη θήρα είχε διοργανωθῆ εν τῇ μεγαλοπρεπεῖ επαύλει τοῦ λόρδου Α. Μετὰ τό πέρας τῶν μαγευτικῶν τούτων έορτῶν τῆς επαύλειως, ή νεαρά σύζυγος τοῦ οἰκοδεσπότου είπεν ήμέραν τινά μετὰ τό πρόγευμα προς τοὺς κεκλημένους της: ό σύζυγός μου τρελλάινεται διά τό τρέξιμον διοργανώσωμεν όθεν πεζοπορίαν και προς τόν νικητήν προσφέρω ως γέρας εν φίλημα. Ἄμ' έπος, άμ' έργον. Ἡ πεζοπορία διοργανοῦται, και ό νέος έξάδελφος τῆς μιλιαιδης κερδίζει τό στοίχημα. Ἡ ύποσχέθεις αμοιβή παρέχεται αύτῷ εύχαρίστως. Ὁ σύζυγος είχεν έξαφανισθῆ, και ύπρητής τις παρουσιασθείς άναγγέλλει, ότι ό κύριος ήναγκάσθη να άναχωρήσῃ διά κατεπειγουσάν τινα ύπόθεσιν. Τό γεῦμα ύπῆρξεν ὀλιγον μελαγχολικόν. Ὑπρητής παρουσιάζεται και πάλιν πρό τῆς Κυρίας, φέρων επί δίσκου τηλεγράφημα. Διά τοῦ τηλεγραφήματος τούτου άνηγγέλλετο παρὰ τοῦ δικηγόρου τοῦ λόρδου Α. προς τήν νεαράν μιλιαιδην, ότι ό σύζυγος αύτῆς είναι διατεθειμένος να στοιχηματίζη και χάνη εκατομμύρια είς τό ίπποδρομίον, άλλ' ότι τό υπό τοῦ ξένου κερδισθέν φίλημα τῆς συζύγου του είναι δι' αὐτόν άπώλεια άνεπανόρθωτος, ήν μόνον τό διαζύγιον δύναται να ικανοποιήσῃ.

Γυνή άδέικως τιμωρουμένη. Τό πλημειλοδικεϊον τῶν Παρισίων έξήνεγκε κατ' αυτάς άδικον καταδικα-

41 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 41

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Ὁ Ὀνεζίμος ὠχρίασε ό Πέτρος Δαρτουά βεβαίως ὅστις ήρχετο πρό τῆς ὥρας. Ὑπαγε, λέγει προς τόν αδελφόν του και προσποιήθητι ότι δέν εἶδες κᾶν τόν έπισκέπτην μου. Συνοδεύμενος δέ υπό τοῦ Γιλβέρτου διτυθύνθη προς τήν θύραν, ήν ανέωξε.

Ὅλα όμως ύπῆρξεν ή έκπληξίς του, ότε είδεν ενόπιόν του τόν άνακριτήν Γαρέν Μοντρί, ύπαστυνόμον τινά και τέσσαρας άστύνομικούς κλητῆρας μετρημισμένους.

Ἡ ανάκρισις.

Τό πρόσωπον τοῦ άνακριτοῦ ήτο μάλλον σοβαρόν ή αστηρόν, ή πολυάριθμος δέ συνοδεία μεθ' ής επαρουσιάζετο έξέπληξε τοὺς δύο αδελφούς. Ἄλλως τε και ή άπότομος και ταχεία τῶν δικαστικῶν ὀργάνων εν τῷ δωματίῳ τοῦ ιερέως είσοδος και ή τῶν δύο φυλάκων παρὰ τῇ έπιμελῶς κλεισθείσῃ θύρᾳ οὔτασις συνετέλεσεν άναμφιβόλως είς επαύθησιν τῆς έκπληξείως τῶν δύο αδελφῶν. Κύριοι, είπεν ό άνακριτής, χαιρῶ εύρίσκων άμφοτέρους ὑμᾶς ενταῦθα, διότι θά δυνηθῆτε βεβαίως να μοι δώσητε πάραυτα πληροφορίας τινάς μεγάλης σπουδαιότητος.

στικὴν άπόφασιν κατά πτωχῆς γυναικός. Ἡ πτωχή αύτη είχε μεταβῆ είς τήν αγοράν, ότε αἰφνης καταληφθεῖσα υπό πόνων ήλευθερώθη εν μέση ὁδῷ. Δυστυχῶς τό νεογέννητον πεσόν κατά γῆς έμεινεν άπνον. Τό δικαστήριον έθεώρησε τήν μητέρα παραίτιον τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου και κατεδίκασεν αύτήν είς τρίμηνον φυλάκισιν. Ἄδικος καταδίκη!

Ἡθῆ και έθιμα Ἀμερικανικά. Ἐν τοῖς περιχώροις τῆς Φιλαδελφείας οἱ γάμοι γίνονται καθ' ὅλους παρὰδοξον και ιδιόρρυθμον τρόπον. Οἱ άνδρες εκεί νυμφεύονται νεώτατοι. Μόλις δεκαοκταετής ό νεανίας άρχεται ήδη σκεπτόμενος περι γάμου και ζητῶν σύζυγον. Ἄφου κάμει τήν εκλογὴν του καθίστησι κοινωνόν τῶν ιδεῶν του τήν μητέρα του, ήτις πάραυτα άνακοινεῖ τοῦτο είς τόν πατέρα. Εάν άμφοτέροι έπιδοκιμάζουσι τήν εκλογὴν τοῦ υἱοῦ πληροῦσι κάνιστρον άρτου, άλατος, πεπερέως, πτηνῶν και καρπῶν, και μεταβαίνουσι παρὰ τῇ νύμφῃ. Ἡ μήτηρ άποποιεῖται πάραυτα, λέγουσα ότι δέν δύναται να άποφανθῆ πριν ή ζητήσῃ τήν γνώμην τῆς θυγατρός, τῶν συγγενῶν και τῶν γειτόνων. Οἱ γονεῖς άπέρχονται έγκαταλείποντες τό κάνιστρον. Εάν ό γαμβρός γένηται άποδεκτός άποστέλλουσι μετὰ δύο ήμέρας προς αὐτόν έτερον κάνιστρον πλήρες ως τό ιδικόν του, εάν ὄχι, έπιστρέφουσιν αὐτῷ τό ίδιον.

Πρόδοσις τῶν Ἰαπωνῶν. Ἡ Ἰαπωνική κυβέρνησις δι' άναφορᾶς της προς τό ύπουργεϊον τῆς παιδείας τῆς Γαλλίας ήτήσατο, όπως συστήσῃ αύτῇ δύο Γαλλίδας καθηγητριάς, έρωδιασμένας διά τῶν έπιστημονικῶν αὐτῶν πτυχείων. Αὐται θέλουσι προσκληθῆ, ίνα καταλάβωσι καθηγητικὰς έδρας εν μεγάλῃ κεντρικῇ σχολῇ τῶν θηλέων, εν ή ήδη διδάσκουσι δύο Ἀμερικανίδες, δύο Ἀγγλίδες και δύο Γερμανίδες έπιστήμονες.

Αἱ φράσεις τοῦ δικαστοῦ ήσαν ευγενέσταται, άλλ' ό τόνος τῆς φωνῆς του είχε τι τό απειλητικόν, ενῷ τό βλέμμα του έπρόδιδε θλίψιν και άμηχανίαν.

Εἶμεθα είς τὰς διαταγὰς σας, άπνηντησεν ό ιερεύς. Πρόκειται άναμφιβόλως... περι τῆς μητρός μας....

Ἡ μάλλον περι τοῦ τρομεροῦ έγκλήματος, οὐ θυμα έγινετο ή χήρα Βερνιέ... ή μήτηρ σας, και, κύριε άββά.

Μήπως άνεκάλυψαν τὸν δολοφόνον, ίνεφώνησεν ό Γιλβέρτος.

Θά τό μάθητε άμέσως, Κύριε, είπεν, ό δικαστής, άτενίζων τοὺς δύο αδελφούς, με βλέμμα έταστικώτατον, μεθ' ό και εξήγαγε τοῦ χαρτοφυλακίου του έπιστολήν και άναπτύσσωσιν αύτήν είπεν, άποτεινόμενος προς τόν Γιλβέρτον: Ἡ έπιστολή αύτη είναι ιδική σας; γραφεῖσα υπό τῆς χειρῶς σας;

Ναι, είπεν ό Γιλβέρτος έκπεπληγμένος, άφού έρριψεν εν βλέμμα επί τοῦ χαρτου. Ἄλλὰ πῶς συμβαίνει να εύρίσκηται είς τό χαρτοφυλάκιον σας, ενῷ προς τόν αδελφόν μου είχεν από πολλοῦ χρόνου άποσταλῆ.

Τί έπιστολή είναι αύτή; ήρώτησεν ό ιερεύς έκπληκτος!

Μήπως δέν περιήλθεν αύτη ποτέ είς χεῖρας σας, είπεν ό δικαστής προς τόν ιερέα;

Ουδέποτε, είπεν ό ιερεύς, χφού άνέγνωσε τὰς ὀλίγας γραμμάς τῆς έπιστολῆς εκείνης.

Πῶς! είπεν ό Γιλβέρτος, δέν έλαβες ποτέ τήν έπιστολήν μου ταύτην;

Ποτέ. Εάν δέν έλάβετε ποτέ τήν έπιστολήν ταύτην, έγνωρίζετε

Γυνή πρόεδρος τῶν ἐνόρκων. Ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ ἐξελέγη καὶ πάλιν πρόεδρος τῶν ἐνόρκων ἡ διδάκτωρ τῆς νομικῆς εὐφροσύνης καὶ γυνὴ κ. Λουδλό.

Γυνὴ τερατωδῶν διαστάσεων.— Ἐν ἀποκέντρῳ τινὶ συνοικίᾳ τῶν Παρισίων κατοικεῖ νεανὴς δεκαεπταετίας ἡ δεσποινὴς Βικτωρία Τωλέν, ἣτις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν τῶν σπανιωτέρων φαινομένων τοῦ αἰῶνος ἡμῶν. Ἡ κόρη αὕτη εἶναι ἀναστήματος μετρίου ζυγίζει 210 κοιλ. Αἱ διαστάσεις τῆς περιφέρειᾶς τοῦ σώματος αὐτῆς εἶναι ἀληθῶς ἀπειλητικαί. Ἡ περιφέρεια τοῦ θώρακος αὐτῆς κατὰ τὴν σθηθικὴν γῶραν ἀριθμεῖ 2 μέτρα καὶ 50%, ὑπὸ τὴν ὄσφυν δὲ 1,90%. Τὸ πᾶχος τῶν βραχιόνων τῆς ἀριθμεῖ περιφέρειαν ἑνὸς μέτρου, τῶν δὲ πῆχων τῆς χειρὸς 50%. Τὸ πρόσωπον τῆς παρουσιάζει μῆκος 60%. Μεθ' ὧλας ἐν τούτοις τὰς παραδόξους καὶ κολοσσιαίας ταύτας διαστάσεις, ἡ δεσποινὴς Τωλέν οὐδόλως παρίσταται δύσμορφος, ἀλλὰ καὶ εὐχάριστος μᾶλλον τυγχάνει τὴν ὄψιν. Εἶναι συμπαθητικώτατη, ἔχει ὀφθαλμοὺς ὠραίους, στόμα μικρὸν, πόδας καὶ χεῖρας φυσικοῦ καὶ κανονικοῦ μεγέθους. Δὲν δύναται ὁμῶς ἡ ἀτυχὴς αὕτη ὑπαρξίς νὰ κινήθῃ τῆς θέσεως τῆς ἄνευ βοηθοῦ, ἀλλ' οὔτε νὰ μεταχειρισθῇ τὰς χεῖρας τῆς δι' οἰκονομίας ἐργασίαν.

Παράδοξος καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις.— Κατ' αὐτὰς ἀνεῳχθῆ ἐν Neuchatel ἔκθεσις καλλιτεχνικὴ ἀληθῶς ιδιόρρυθμος, διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐκθέσις τῶν ἀριστουργημάτων ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς στερεῖται ἀμφοτέρων τῶν βραχιόνων τῆς. Ἡ δεσποινὴς Ῥαπὲν εἶναι εἰκοσαετίας, ἐκπαιδευθεῖσα ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ σχολῇ τῆς Γενεύης. Στερουμένη βραχιόνων ἡ ἀτυχὴς αὕτη καὶ ἐξοχος φύσις κατῴρθωσε νὰ ζωγραφίζῃ καὶ θαυμασίως γλύφῃ τὸ μάρμαρον διὰ τῶν ποδῶν. Τὰ ἔργα τῆς εἶναι ἀνώτερα παντὸς θαυμασμοῦ, εὐχάριστος δὲ ἐργάζεται καὶ ἐνώπιον περιέργων.

ὁμῶς ὅτι ὁ ἀδελφός σας εἶχεν ἀνάγκην τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἀναφερομένων 15 χιλ. φρ.

Ὁ Γιλβέρτος ἠρυθρίασεν ἀναμιμησκόμενος τὴν εἰς τὸ χαρτοπαίγιον παρεκτροπὴν του, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς ἀπῆντα ἄνευ ἐνδοιασμοῦ τινος: Δὲν τὸ ἠγνόουν, κύριε ἀνακριτᾶ.

Καὶ εἶχετε ἀναλαβεῖ νὰ τῷ προμηθεύσητε ὑμεῖς τὸ ποσὸν τοῦτο; Μήπως ἔχετε ἰδίαν περιουσίαν;

Οὐδόλως, Κύριε. Ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῆτε περαιτέρω, δὲν μοὶ λέγετε σὰς παρακαλῶ τί σημαίνει ὀλόκληρος αὕτη ἡ σειρά τῶν ἐρωτήσεων, ἣτις προσέλαβεν ὕφος ἀνακριτικὸν καὶ ποῖαν σχέσιν ἔχομεν ἡμεῖς πρὸς τὸ ἐγκλημα, οὐ θῆμα ἐγένετο ἡ ἀτυχὴς μήτηρ μας;

Ὅτι τὸ μᾶθητε ἀμέσως, κύριε Ἀββᾶ. Εἶμαι ἀνακριτῆς καὶ ζητῶ τὸν δρᾶστην τοῦ τρομεροῦ τούτου ἐγκλήματος: ὀφείλετε ὅθεν νὰ μοὶ ἀπαντήσητε. Ὡστε δὲν εἶχετε τὰ χρήματα ταῦτα παρ' ὑμῖν, ἀλλ' εἴσατε βέβαιος ὅτι ἠδύνασθε νὰ τὰ προμηθεύθητε. ἀφοῦ εἶχετε ὑποσχεθῆ εἰς τὸν ἀδελφόν σας...

Ἥλπίζον ὅτι ἡ μήτηρ μου θὰ μοὶ ἐχορήγῃ τὸ ποσὸν τοῦτο. Παρὰ τῆς μητρὸς σας λοιπὸν ἐζητήσατε τὸ ποσὸν τοῦτο, εἶπεν ὁ ἀνακριτῆς μετ' ὕφος ἰκανοποιημένον, καὶ σὰς ἐνεχείρισεν ἐκεῖνη τὸ ποσὸν τοῦτο.

Μάλιστα, Κύριε, διέκοψεν ὁ Γιλβέρτος, βαρυνθεὶς πλέον νὰ ἀκούῃ τὸν ἀνακριτῆν. Μάλιστα: ὁ ἀδελφός μου ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ ἁγίου Μανδέου τὴν ἰδίαν ἐσπέραν μοὶ ἐνεχείρισεν τὸ ποσὸν τοῦτο, ὅπερ φεῦ! ἦτο ἡ τελευταία εὐεργεσία, ἣν ὀφείλον εἰς τὴν ἀγαθὴν ψυχὴν τῆς εὐγενοῦς μητρὸς μου.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξηκολούθησεν ὁ ἀνακριτῆς μετ' ὕφος ἐπίσημον

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ.κ. συνδρομητῶν ἡμῶν, ἐάν, ἐλλείψει γώρου, δὲν ἀπαντῶμεν σήμερον εἰς τὰς διαφόρους ἐρωτήσεις των.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Βαρὴ φρορεμάτων. Ἴνα βέλῃτε μαλλίνοι φρερεμα ἢ ἔρια εἰς χροῶμα καστάνου λαμβάνετε 15 φρ. κόκκινον βυλακίων, 15 φρ. οἰολίθου εἰς κόκκινον Βράζετε ταῦτα μετὰ 5 ὄκ ὕδατος. Ὅταν ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ ρίπτετε τὰ ἔρια ἢ τὸ φρερεμακί βράζει ἐπὶ 3/4 τῆς ὥρας. Τὰ ἐξήγετε, ἀφήγετε νὰ στεγνώσῃ, προσθέτετε 7 φρ. βιτριολοῦ εἰς τὴν βράζην, ρίπτετε τὸ βράζην καὶ βράζει ἐπὶ 1/4 τῆς ὥρας, ἐξάγετε καὶ ἀπλόουτε, ἵνα στεγνώσῃ.

(Ἐκ τοῦ Ἑπερολογίου τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν»)

ΣΥΝΤΑΓΗ

Γλυκίσμα τεῖου. 1 κιάθον βουτύρου. 1 κιάθον γάλακτος 4 κιάθους σαρίνης. 2 κιάθους ζάχαριν, 4—6 ἀγγὰ τὸ ὄζος καὶ τὸν φλοῖον ἑνὸς λεμονίου, ὀλίγη κανέλλαν, 1 ποτήριον λευκοῦ ἀρτηνίου οἴνου, καὶ ἐν μικρὸν κοιλίριον σόδας διαλελυμένης ἐντὸς ὀλίγου ὕδατος. Κτυπάτε τὸ βούτυρον μετὰ τῆς σακχάρους, εἰς ταῦτα προσθέτετε τὰ ὠά, τὴν φαρῖναν, τὸ ὄζος καὶ τὸν φλοῖον τοῦ λεμονίου εἰς λεπτότατα τεμάχια, τὴν κανέλλαν, τὸ γάλα, τελευταῖον δὲ καὶ τὴν σόδαν, ἣν ἔχετε διαλύσει ἐντὸς ὀλίγου γάλακτος καὶ στέλλετε εἰς τὸν φούρνον.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Μ. καὶ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Οἰκονόμου γνωστοποιεῖ ὅτι ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Ἑρματικῆς ὁδοῦ ὑπ' ἀριθ. 39 οἰκίαν Κορομηλᾶ, ὅπου ἦν πρότερον ὁ Παράδεισος τῶν Παίδων. Τὸ κατάστημα τοῦτο πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ παντὸς εἶδους ὑφασμάτων καὶ λοιπῶν εἰδῶν συνέστησε καὶ ἐργαστάσιον γυναικείων πλῶν καὶ ἐνδυμάτων, διευθυνόμενα ὑπὸ τῶν γνωστῶν κ.κ. Κατίνας Κ. Οἰκονόμου καὶ Ἐλευθερίας Θεοδοκάτου.

Αἱ κυρίαί: ὅθεν πελάτιδες τοῦ βῆθεντος καταστήματος ἐν αὐτῷ προμηθεύονται ὑφάσματα, ἅτινα αὐτῶς μετὰ θαυμαστῆς ταχύτητος καὶ καλλιτεχνίας εἰς ὠραίας ἐπιθήτας διαρρυθμίζονται, πρὸς δὲ ὠραίους πῆλους πᾶντα τὰ παραρτήματα τῆς γυναικείας περιβολῆς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο συνεχῆ δωμάτια ἐπὶ τῆς προσόψεως μεσὰ πατώματος ἐν τῇ νέῃ συνοικίᾳ Νεαπόλεως καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους δι' ἑν ἄτομον ἀντὶ μόνον 35 φρ. πληροφοροῖται παρ' ἡμῖν.

ΝΕΑΝΙΣ πτυχιούχος, πρωτοβαθμία, διδάσκουσα καὶ τὴν Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν καὶ συνιστωμένη θερμῶς παρ' ἡμῶν ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διευθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

καὶ αὐστηρὸν, ἐλήφθη ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ὁ συμβολαιογράφος τῆς μητρὸς σας εἶχεν ἐμβάσει αὐτῇ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ναί, εἶπεν ὁ Ἀββᾶς.

Ὁ ἀνακριτῆς ὠχρίασεν, ἐστράφη πρὸς τὸν ἀστυνόμον, μεθ' οὗ ἀντήλλαξε βλέμμα συνενόησεως καὶ ἀποταθῆς πρὸς τὸν ἱερέα, εἶπε: Κύριε Ἀββᾶ, θὰ προβῶμεν εἰς ἔρευναν....

Ποῦ! ἐδῶ! παρ' ἐμοί;

Ναί, εἶπεν ὁ δικαστῆς.

Παρὰ τῷ ἀδελφῷ μου! εἶπεν ὁ Γιλβέρτος ἐκτὸς ἑαυτοῦ. Ἀλλὰ τὸν ὑποπτεύεσθε λοιπὸν! τὸν κατηγορεῖτε...

Ναί, κύριε ἀνακριτᾶ, ἔχω ἀνάγκην ἐξηγήσεως: διότι οὐδόλως μετ' ἐλπίδας ὅτι ὑπεβλήθη εἰς τακτικὴν ἀνάκρισιν.

Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἀπαντήσω εἰσέτι. Ἀλλ' ἐνεργῶ ἐνταῦθα ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου. ὄν ἀντιπροσωπεύω καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου τούτου σᾶς διατάττω νὰ ἐγχειρίσητε τὰς κλεῖς πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον, ὅστις θέλει προβῆ εἰς ἔρευναν...

Ὁ Γιλβέρτος ἐρυθρίασεν ὑπὸ ὀργῆς, ἐνῶ ὁ Ὀνέξιμος ὠχρίασε. Πρὶν ἢ ἀναλογισθῆ οἴκας ὁδελυρᾶς κατηγορίας ἐγένετο θῆμα ὁ Ὀνέξιμος ἐνεθυμήθη ὅτι ἡ χρηματικὴ παρακαταθήκη, ἣν ὁ κακοῦργος Δαρτουὰ εἶχε κλέψει, δολοφονήσας τὴν μητέρα του, εὐρίσκετο παρ' αὐτῷ. Τί εἶχε νὰ εἴπῃ ὅπως δικαιολογήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο; Καὶ ἡ ἐπιστολὴ δὲ ἐκεῖνη ἦν σφραγισμένην εἶχεν ἐμπιστευθῆ αὐτῷ ὁ Δαρτουὰ, ἣθελεν ἀναντιρρήτως ἀνακαλυφθῆ. Ἡ ὠχρότης, ἡ ἀγωνία καὶ ἡ δειλία του οὐδένα διέφυγον.

ἀκολουθεῖ